

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1760/2018
19.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА и мал. ББ, кога заступа законски заступник – мајка АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ВВ, са седиштем у ..., чији је пуномоћник Жељко Маровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 434/2017 од 18.04.2017. године, у седници одржаној 19.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 434/2017 од 18.04.2017. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 434/2017 од 18.04.2017. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 675/16 од 24.02.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи АА, по основу нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а тужиоцу мал. ББ, по основу нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 30.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Са вишком тужбеног захтева тужбени захтеви тужилаца су одбијени и то тужиља АА за још 20.000,00 динара за претрпљени страх, а тужилац мал. ББ за још 20.000,00 динара на име претрпљеног страха и за још 30.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, све са законском затезном каматом. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.250,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 434/2017 од 18.04.2017. године, усвојио жалбу туженог и преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу и у

делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца. Обавезани су тужиоци да туженом солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, имајући у виду да питање накнаде нематеријалне штете, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђење чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2., у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби ради накнаде нематеријалне штете, поднетој суду 06.06.2016. године, вредност предмета спора у односу на тужиљу АА износи 50.000,00 динара, а у односу на тужиоца мал. ББ износи 100.000,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, како је прописано чланом 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда и одлучено о захтевима тужилаца, тако што је одбијен њихов тужбени захтев. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности у коме се не

примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, као у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**